

Μάϊος 2013
έτος 40ο
άρ. φύλ. 654

ΕΠΛΑΣΕΙΣ

“*Ἵνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὖσεβῶς ζήσωμεν*”

Γραφεῖα:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἡ κοινωνικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας
Κυριακή 19 Μαΐου 2013

Κοινὸς ἐκκλησιασμὸς τὸ πρῶτὸν Ἰ. Ν. τοῦ Ἀγ. Κων/νου Ὁμονοίας καὶ μνημόνευση εὐεργετῶν καὶ προστατῶν προσώπων μὲ εἰδικές ἀνάγκες.

- **Πρόγευμα** 10:30-11:00π.μ. στὴν αἴθουσα τῶν «ΕΠΑΛΞΕΩΝ», Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας.
- **Σύσκεψη** μετὰ τὸ πρόγευμα γιὰ τὴν κοινωνικότητα τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδοξίας μὲ τὴν συμμετοχὴ θεολόγων, νομικῶν, κοινωνιολόγων καὶ βράβευση προσώπων καὶ φορέων μὲ ἱεραποστολικὴ καὶ κοινωνικὴ δράση.
- **Γεῦμα ἀγάπης** 1:30 μ.μ.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶστες μας νὰ παραβρεθοῦν στὴν ἐκδήλωση αὐτή, πού γίνεται μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων καὶ τῶν Ἑπτὰ Διακόνων, γιὰ νὰ τονιστῇ ἡ κοινωνικὴ ἀποστολὴ τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδοξίας.

Σημ.: Ὅσοι θὰ παραμείνουν στὸ γεῦμα ἀγάπης μὲ συμβολικὴ συμμετοχὴ, παρακαλοῦνται νὰ τὸ δηλώσουν **μέχρι τὴν Παρασκευὴ τὸ βράδυ 17 Μαΐου στὰ τηλ: 210 52 30948, 6936 901606.**

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ
Σάββατο 18 Μαΐου 2013

Εορτασμὸς τοῦ ὁσιομάρτυρος Παύλου στὴν Ἀρσάνια τῶν Καλαβρυτῶν μὲ προσφορὰ γεύματος ἀγάπης.

Αναχωρήσεις θὰ γίνουν στίς 5:00 π.μ. ἀπὸ πλατεία Κλαυθμῶνος καὶ στίς 6:20 π.μ. ἀπὸ τὴν Ὁμόνοια, ἀρχές 3ης Σεπτεμβρίου. **Δηλώσεις συμμετοχῆς μέχρι τὴν Παρασκευὴ 17 Μαΐου στὰ τηλ.: 210 52 30948, 6936 901606.**

Ἐκδήλωση μνήμης γιὰ τὴν Βασιλεύουσα
Κυριακὴ 26 Μαΐου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.

- Αἴθουσα «ΕΠΑΛΞΕΙΣ», Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας
- Ὁρῆνοι καὶ παραδοσιακὰ ἄσματα ἀπὸ τὴν χορωδία «ΕΠΑΛΞΕΙΣ».
 - Σχετικὴ ὁμιλία γιὰ τὰ αἷτια καὶ τίς συνέπειες τῆς Ἀλώσεως.
- Εἴσοδος ἐλεύθερη.**

Ὁ ἀγώνας τῶν τυφλῶν

Σάββατο 1 Ἰουνίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.

Αἴθουσα «ΕΠΑΛΞΕΙΣ», Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας
Προβολὴ τῆς ταινίας «**Ὁ Ἀγώνας τῶν Τυφλῶν**» τῆς Μαρίας Παπαλιού.

Θὰ παραστοῦν καὶ πρωτεργάτες τοῦ ἀγῶνος ἐκείνου, πού ξεσκέπασε τὴν ψευτοφιλανθρωπία καὶ ἐπέτυχε τὴν ἀξιοποίηση τῶν ἀναπήρων. **Εἴσοδος ἐλεύθερη.**

Ἐνδιαφέρουσες δραστηριότητες

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β' ὄροφος, πλ. Ὁμονοίας γίνονται:

Κάθε **Σάββατο** καὶ **ὥρα 6:00 μ.μ.** παραδοσιακοὶ χοροί,
ὥρα 7:00 μ.μ. ἐπικάιρη ὁμιλία καὶ στίς **8:00 μ.μ.** μουσικὴ καὶ πρόβα χορωδίας.

Κάθε **Κυριακὴ** καὶ **ὥρα 5:00 μ.μ.** πρόγραμμα γιὰ ἄτομα μὲ εἰδικές ἀνάγκες.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν μαθήματα ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ξένων γλωσσῶν, ηλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, μουσικῆς καὶ παραδοσιακῶν χορῶν. Ἐπίσης, διοργανώνονται πολιτιστικὲς καὶ ψυχαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καθὼς καὶ μορφωτικὲς ἐκδρομές.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλξεις»,
τηλ: 210 52 30948.

Οἱ Ἐπάλξεις τοῦ Αἰγάλεω

Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων Αἰγάλεω συνεχίζονται κανονικῶς στὴν νέα αἴθουσά των, **Ἀναγεννήσεως 19** (πλησίον Αγ. Σπυριδῶνος), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ Ἱερὰ Παράκληση κάθε **Τρίτῃ βράδυ** καὶ **ὥρα 7:00 μ.μ.**

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνῶστες μας τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ παρακολουθοῦν τίς δραστηριότητες αὐτές πρὸς ὠφέλειά των.

Πληροφορίες: κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη
στὸ τηλέφωνο: 210-59 82.573.

Χριστὸς Ἀνέστη Πιστοὶ ἀναθαυρεῖτε

Χριστὸς Ἀνέστη, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνῶστες, Χριστὸς Ἀνέστη καὶ τότε καὶ τώρα καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, γιατί «*Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει*» (Ρωμ. ΣΤ', 9). Καὶ ὄχι μόνον αὐτό, ὁ Χριστὸς Ἀναστὰς «*τὸν Ἀδὰμ παγγενεῖ*» συνανέστησε, δηλαδὴ ἀνέστησε μαζί Του ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος.

Ὅπως λοιπὸν στὴν Ἀνάστασι Του Κυρίου οὔτε ὁ Σταυρὸς οὔτε ὁ Τάφος οὔτε ὁ μέγας λίθος μπόρεσαν νὰ κρατήσουν στὸν Ἄϊδη τὴν Ζωή, στὴν φθορὰ τὸν Δημιουργὸ καὶ στὸ σκοτάδι τὸ Φῶς, ἔτσι καὶ τώρα ἡ ἔχθρα τοῦ κόσμου, οἱ σκοτεινὲς ὁργανώσεις, τὰ ἐκμεταλλευτικὰ κυκλώματα ἀλλὰ καὶ ἡ πολλαπλὴ ἁμαρτία δὲν μποροῦν νὰ σβήσουν τὸ φῶς τῆς πίστεως, τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἀγάπης τῶν πιστῶν χριστιανῶν, πού συσταυροῦμενοι μὲ τὸν Χριστὸ ἀνασταίνονται μαζί Του.

Πράγματι, ἔχομε ἀνάγκη ἀπὸ θάρρους, δύναμη καὶ

τόλμη, γιατί ἔτσι πού τὰ κερδοσκοπικὰ κυκλώματα κυβερνοῦν τίς τύχες τῶν ἀνθρώπων καὶ λαῶν κι ἔτσι πού οἱ ἴδιοι οἱ λαοὶ ἔχουν χάσει κάθε θάρρος καὶ σωστὸ προσανατολισμό, μόνον πίστη στὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου καὶ στὴν συνανάστασι τοῦ ἀνθρώπου μπορεῖ νὰ μᾶς ξαναγεννήσῃ μέσα μας μιὰν ἀχτίδα ἐλπίδος καὶ νὰ μᾶς ἐφοδιάσῃ μὲ τὸ ἀπαραίτητο θάρρος γιὰ ὁμαδικὴ δράσι καὶ κοινούς ἀγῶνες μὲ σκοπὸ τὴν κοινὴ ἀνάστασι καὶ τὴν κοινὴ σωτηρία.

Δυναμωμένοι λοιπὸν ἀπὸ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κυρίου καὶ λουσμένοι στὸ ἀνέσπερο φῶς, ἀφοῦ «*νῦν δὲ τὰ πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια*», ἄς πάρουμε θάρρος, δύναμη κι ἐλπίδα κι ἄς ἀγωνιστοῦμε γιὰ τὴν προσωπικὴ μας ἐν Χριστῷ ἀναγέννησι καὶ τὴν ἐθνικὴ μας ἀνάστασι. Γιὰ νὰ πετύχωμε

ὁμως τὴν προσωπικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνάστασι, *χρεῖ-*
συνέχεια στή σελ. 2

Ὅχι στοὺς νέους Σταυρωτές

Εορτάζοντας, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνῶστες, κι ἐφέτος τὴν Σταύρωση καὶ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Σωτῆρα μας Χριστοῦ καὶ δοξάζοντας, γιὰ μία φορὰ ἀκόμη, τὸν πανάγαθο Θεὸ μας γιὰ τὴν ἄπειρη μέχρι Σταυροῦ ἀγάπη Του, δὲν μπορούμε παρὰ ταυτόχρονα νὰ νοιώσουμε πόνο, ἀγανάκτησι καὶ ἀποτροπιασμό γιὰ τὴν σκληρότητα καὶ ὑποκρισία τοῦ τότε θρησκευτικοῦ καὶ πολιτικοῦ κατεστημένου κατὰ τοῦ Δημιουργοῦ καὶ μεγάλου εὐεργέτη.

Μήπως ὁμως καὶ οἱ σύγχρονοι Γραμματεῖς, Φαρισαῖοι καὶ ὅλων τῶν εἰδῶν οἱ ὑποκριτὲς δὲν εἶναι τὸ ἴδιο ἀδίστακτοι καὶ σκληροὶ σταυρωτές τῆς ἀνθρωπότητας καὶ τῆς μικρῆς μας πατρίδας; Ὅλοι αὐτοί, Νέα Τάξι, Καπιταλισμός, Σιωνισμός, Παπισμός, ἔμποροι ναρκωτικῶν, ὄπλων καὶ ἀνθρώπινης σάρκας δὲν εἶναι ἀδηφάγα θηρία, πού πίνουν τὸ αἷμα τῶν λαῶν καὶ ἀσελγοῦν ἐπάνω στὸν ἄνθρωπο, ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου ὁ Χριστὸς ἀπέθανε;

Ἀκόμη δὲ χειρότερο εἶναι, ὅτι καὶ οἱ κάθε λογῆς ὑπεύθυνοί μας, ἀντὶ νὰ προστατεύουν τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ, ἐνδίδουν στίς ἀπαιτήσεις τῶν διεθνῶν ἐκμεταλλευτικῶν κυκλωμάτων (Ἱμια, Μακεδονικό, Βορειοηπειρωτικό, Κυπριακό), συνεργάζονται στὰ ἀθέμιτα

σχέδιά τους (βομβαρδισμοὶ στὴ Μέση Ανατολή), ἀδιαφοροῦν γιὰ τὰ κοινωνικά μας προβλήματα (ἀνεργία, κοινωνικὴ ἀδικία, ἐγκληματικότητα, ναρκωτικά, γενικὴ ἀνασφάλεια κ.λπ.) καὶ ἀλλοιώνουν τὴν ἑλληνορθόδοξη ταυτότητά μας.

Ἐπειδὴ τὸ κακὸ παράγινε καὶ ἡ γενικὴ σήψη φτάνει μέχρι τὸ μεδοῦλι μας, εἶναι ἀνάγκη πιά νὰ ἀνανήψουμε καὶ νὰ ἀντισταθοῦμε. Ἀς ἀκολουθήσουμε, ἐπιτέλους, τὸ παράδειγμα τῶν Μυροφόρων καὶ τῶν Ἑπτὰ Διακόνων, πού ἔμειναν κοντὰ στὸν Χριστὸ καὶ στὸν λαὸ καὶ ἄς ἀγωνιστοῦμε σύσσωμοι γιὰ τὴν ἀνάσχεσι τοῦ κακοῦ, τὴν ἀπομάκρυνσι τῶν σταυρωτῶν καὶ τὴν ἀνακούφισι καὶ σωτηρία ὅλων μας καὶ ιδιαίτερα τῆς νεολαίας.

Στὴν συστράτευσι αὐτὴν καλοῦμε πρῶτα ἀπ' ὅλους τοὺς πνευματικούς μας ὑπευθύνους καὶ τοὺς ζητᾶμε νὰ ἀρθοῦν στὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, νὰ διδάξουν μὲ ἔργα τὴν Ὁρθοδοξία, τὴν Ὁρθοζωΐα καὶ τὴν Ὁρθοπραξία, νὰ ἐγκαταλείψουν τίς δεσποτικὲς καὶ αὐταρχικὲς συμπεριφορές, νὰ ἀποφεύγουν νὰ ἀναλαμβάνουν μόνοι τους δεσμεύσεις πού θὰ κρίνουν σημαντικὰ ζητήματα τῆς ἑλληνορθοδοξίας στὸ

συνέχεια στή σελ. 2

Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους

Η φιλαλληλία, ἡ φιλαδελφία, ἡ ἀλληλεγγύη καὶ ἡ ἀλληλοβοήθεια εἶναι εὐλογημένα βλαστάρια τῆς ἀγιοπνευματικῆς ἀγάπης. Ἡ ἔμπρακτῃ ὁμως ἐφαρμογὴ τῶν συχνὰ προσκρούει στὸν ἀτομικισμό μας, ἀκόμη καὶ ἡμῶν τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν. Ἄλλες φορὲς ἀσκοῦνται μὲ λανθασμένο τρόπο καὶ ὄχι ἀπλῶς δὲν ἐκπληρώνουν τὸν σκοπὸ τῶν ἀλλὰ συμβάλλουν καὶ στὴν δημιουργία ἀνισοτήτων.

Ὅταν τὰ χρήματα ἢ τὰ διάφορα ἀγαθὰ συγκε-

συνέχεια στή σελ. 4

Πνευματικὴ πρόοδος καὶ κοινωνικότητα στὴν «Κλίμακα» τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου

Τὴν Δ' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει τὴν μορφή ἑνὸς μεγάλου Ἀγίου, τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου, τοῦ συγγραφέα τῆς «Κλίμακος». Ὁ Ἀγ. Ἰωάννης γεννήθηκε στὴν Παλαιστίνη τὸ 528 μ.Χ. Ἀφοῦ ἐσπούδασε καλὰ τὴν ἐγκύκλιο σοφία, ἀναχώρησε γιὰ τὸ ὄρος Σινᾶ καὶ στὴν συνέχεια γιὰ τὴν ἐρη-

συνέχεια στή σελ. 3

Χριστὸς Ἀνέστη
Πιστοὶ ἀναθαρρεῖτε

συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 1

ἄζεται νὰ ἀκολουθήσωμε τὴν σταυροα-
ναστάσιμη πορεία καὶ νὰ δρᾶσωμε ὁμα-
δικῶς καὶ ὄχι ἀτομικῶς, συμμορφούμε-
νοι στὸ «ὁμοθυμαδόν» τῶν Ἀποστόλων
καὶ στὸ «εἴμαστε στὸ ἐμεῖς καὶ ὄχι στὸ
ἐγώ» τοῦ Μακρυγιάννη.

Εἶναι ἄλλωστε ἀποδεδειγμένο ὅτι τὰ
ὀργανωμένα κερδοσκοπικὰ κυκλώματα
κατακυριεύουν καὶ κατεκμεταλλεύονται
ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ προπαντὸς τὴν
χώρα μας, ὄχι ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχουν κα-
λοὶ καὶ ἱκανοὶ ἄνθρωποι νὰ ἀντιστα-
θοῦν, ἀλλὰ γιατί οἱ καλοὶ καὶ τίμιοι
ἄνθρωποι δὲν συνεργάζονται, δὲν
συνεννοοῦνται καὶ δὲν δροῦν ἀπὸ κοι-
νοῦ, ἐπιτρέποντες στὰ κάθε εἶδους
ἀρπακτικὰ καὶ τρωκτικὰ νὰ πίνουν τὸ
αἷμα τῶν λαῶν καὶ νὰ βυθίζουν τὶς
μικρὲς χώρες στὴν φτώχεια καὶ σὲ κάθε
ἐξευτελισμό.

Οἱ Μυροφόρες ὁμῶς, παρὰ τὴν γυναι-
κεία τους ὑπόσταση καὶ παρὰ τὴν ἐπί-
γνωσὴ των ὅτι ὁ λίθος τοῦ Τάφου ἦταν
«μέγας σφῶδρα», δὲν πῆγαν στὸν τάφο
μεμονωμένες ἀλλὰ ὁμαδικῶς, γι' αὐτὸ
«ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλι-
σται ὁ λίθος» (Μάρκ. ΙΣΤ', 4). Τὸ ἴδιο
ἀργότερα ἐπρατταν καὶ οἱ Ἀπόστολοι, οἱ
πρῶτοι Χριστιανοί, οἱ Πατέρες στὶς Συ-
νόδους καὶ γενικῶς ὅλοι οἱ ἁγωνιστὲς
τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος.

Ἐπομένως, ὅσοι πιστεύομε στὴν Ἀνά-
σταση τοῦ Κυρίου ὀφείλομε νὰ ἀγωνιζώ-
μαστε ταυτοχρόνως γιὰ τὴν προσωπικὴ
καὶ ἐθνικὴ ἀνάσταση, ἀλλὰ μὲ σύνεση,
συνεργασία καὶ «ὁμοθυμαδόν». Ἄλλωστε,
ὁ ἴδιος ὁ Ἀναστὰς Κύριός μας τονίζει «ἐν
τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ
ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις»
(Ιωάν. ΙΓ', 35). Δὲν εἶναι λοιπὸν ἡ δύναμη
τῶν κακῶν ποὺ κυβερνᾷ καὶ ἐκμεταλ-
λεῖται τὸν κόσμον ἀλλὰ ἡ ἀδυναμία τῶν
πιστῶν καὶ τιμίων ἀνθρώπων νὰ εἶναι
σταθεροὶ στὴν πίστιν των καὶ συνεργα-
τικοὶ στὶς πράξεις καὶ τὶς προσπάθειές
των.

Ἐμπρὸς λοιπὸν, ἀγαπητοὶ μας ἀνα-
γνώστες, ἅς ἀκολουθήσωμε πιστὰ τὸν
Ἀναστάντα Λυτρωτὴ καὶ ἅς δημιουργή-
σωμε τοπικὲς ὁμάδες γιὰ ἀλληλοβοή-
θεια καὶ κοινὴ δράση. Μέσα ἀπὸ τέτοιες
ζωντανὲς κυψέλες θὰ προέλθουν εὐλα-
βεῖς κληρικοὶ, σῶφρονες διδάσκαλοι καὶ
τίμιοι καὶ ἱκανοὶ πολιτικοί, γιὰ νὰ ὀδη-
γήσουν τὸν λαὸ μας στὴν ἱστορικὴ,
σταυροαναστάσιμη πορεία πρὸς δόξαν
Θεοῦ καὶ κοινὴ σωτηρία. Ἄς μὴν ἀρκε-
στοῦμε μόνον στὰ παράπονα καὶ στὶς
γκρίνιες ἀλλὰ, ἀναθαρροῦντες μὲ τὴν
δύναμη τῆς Ἀναστάσεως, ἅς κάνωμε
ἐπιτέλους τὴν πίστη πράξη, τὴν ἐλπίδα
δράση καὶ τὴν ἀγάπη ζωσα καὶ δρώσα.

Β. Τσούπρας

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἰδιοκτησία:
Πολιτιστικὴ καὶ Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἐπάλξεις»

Ἐκδότης:
Βασίλειος Τσούπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα
Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152
e-mail: epalxeis@otenet.gr
ἴστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικὲς Εἰσφορὲς· Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Ἐκτύπωση: Γραφικὲς Τέχνες Σανιδᾶς Τηλ. 210 94 14 233

Πῶς θὰ συνεννοηθοῦμε μὲ τὰ παιδιά μας

Κων/νου Γανωτῆ, φιλολόγου-συγγραφέως

(Μέρος Γ')

τρομάζει τὶς ψυχὲς καὶ τὶς ἀρρωσταίνει.

Τώρα ὅσο κι ἂν τὸ πεῖ κανεὶς, κι ἂν τὸ τονίσει μὲ κάθε
τρόπο καὶ ὅσες δραματικὲς ἐκκλήσεις κι ἂν κάνει, οἱ πετρω-
μένες καρδιὲς τῶν σημερινῶν γονιῶν δὲν θὰ ῥαγίσουν. Κι
αὐτὸ γιατί ἔχει προηγηθεῖ ἐιδικὴ ἀγωγή ἀπὸ φιλο-
σοφικὰ ῥεύματα τῆς ἐποχῆς μας, ποὺ πάγωσαν
τὶς καρδιές. Πρῶτα ὁ λεγόμενος Διαφωτισμὸς
περιορίζει τὴ σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ Θεὸ
σ' ἓναν τομέα τῆς προσωπικότητάς του,
στὴν θρησκεία. Τὰ βασικὰ καὶ κρίσιμα προ-
βλήματα μας ζητοῦν λύσεις οικονομικὲς,
θεραπευτικὲς, ψυχολογικὲς καὶ μέσα σ'
αὐτοὺς τοὺς χώρους δὲν ἔχει θέση ἡ θρη-
σκεία. Ἰσα-ἴσα ἡ θρησκεία κατὰ τὸν Διαφω-
τισμὸ δημιουργεῖ προβλήματα, γιατί παρεμ-
βαίνει ὡς ἄλλη δύναμη (ὡς ξένο σῶμα) καὶ δια-
ταράσσει τὴ διανοητικὴ λειτουργία.

Ἀπὸ τὶς πιὸ ὑψηλὲς «πνευματικὲς» δυνάμεις γιὰ
τὸν Διαφωτισμὸ εἶναι ἡ ψυχολογία. Ἡ κυριότερη συμβουλὴ
ποὺ δίνουν οἱ παιδαγωγοὶ καὶ οἱ ψυχολόγοι εἶναι ὁ διάλογος.
Νὰ κάνουν διάλογο οἱ γονεῖς μὲ τὰ παιδιά. Ἄν εἶχαν ὁμῶς
κάτι νὰ ποῦν οἱ γονεῖς στὰ παιδιά, θὰ τὸλεγαν ναρρίτερα.
Μὲ τὸν διάλογο τὸ μόνον ποὺ πετυχαίνομε εἶναι ἡ ἐπιβρά-
δυνση τῆς ἔκρηξης. Τί ἀπάντηση ἔχει δώσει ὁ σημερινὸς
ἀστὸς στὸ ἐρώτημα ποῖα εἶναι ἡ Ἀλήθεια, ποῖος ἔφτιαξε τὸν
κόσμον, γιατί ζοῦμε; Οὔτε ἀκόμη στὸ ἐρώτημα «μ' ἀγαπάτε;»
δὲν μποροῦν ν' ἀπαντήσουν οἱ σημερινοὶ γονεῖς στὸ παιδί
τους. Ἄν ἀπαντήσουν «ναί», δὲν θὰ μπορέσουν νὰ τὸ ἀπο-
δείξουν. Μὲ τὴν ἀστικὴ φιλοσοφία ποὺ κυριαρχεῖ, δὲν μπο-
ροῦν νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἀγαποῦν τὰ παιδιά τους περισσό-
τερο καὶ διαφορετικότερα ἀπὸ τὰ ζῶα.

Κι ἔτσι ἡ νεολαία μας ζεῖ τὸ δράμα τῆς μοναξιάς καὶ τῆς
οὐσιαστικῆς ὀρφάνιας, ποὺ παραμορφώνουν τὴν εἰκόνα τῶν
νέων, οἱ ὁποῖοι, ἔτσι τερατόμορφοι ποὺ παρουσιάζονται,
εἶναι σὰν νὰ κραυγάζουν: «Προσέξτε μας! Ὑπάρχομε, εἴμα-
στε κάτι!»

Εκεῖνο ποὺ φέρνει τὸ ἰσχυρὸ χτύπημα στοὺς νέους καὶ
τοὺς στέλνει στὰ ναρκωτικὰ εἶναι ἡ διάψευση τῆς πανάκειας
τοῦ ἔρωτα, ὅταν διαπιστωθεῖ ἡ ἀνεπάρκεια τοῦ λεγόμενου
ἔρωτα, ποὺ ἡ πράξη τὸν ἀπογυμνώνει ἀπὸ κάθε ψυχολογικὸ
χαρακτηριστικό. Ὑστερα ἀπ' αὐτὴν τὴ διάψευση, ἔρχεται ἡ
ῶρα τῶν ναρκωτικῶν.

Οἱ σημερινοὶ γονεῖς γίνονται συχνὰ μάρτυρες, προ-
σπαθώντας νὰ συμπαρασταθοῦν στὰ παιδιά τους ποὺ ἔχουν
μπλέξει στὶς διαστροφές. Καὶ γίνονται καὶ κυριολεκτικὰ μάρ-
τυρες, ὅταν μέσα στὸν πόνο τους ἀνακαλύψουν τὴν συμπό-
νια καὶ τὴν δύναμη τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀποτυχία μας στὴν ἀγωγή
τῶν παιδιῶν μας μπορεῖ νὰ μᾶς ὀδηγήσει στὸν Θεὸ καὶ νὰ
ξαναβροῦμε τὴ χαμένη μας πίστη. Ὅλες οἱ ἀποτυχίες καὶ οἱ
δυστυχίες ἔχουν αὐτὸν τὸν σκοπὸ.

Οἱ νέοι μας, ἀνάλογα μὲ τὴν ἀντοχὴ τῶν νευρῶν τους,
ἔχουν σὲ πολὺ μεγάλο βαθμὸ συμπτώματα νευρα-
σθένειας. Ἐχουν τὸν φόβο τῆς μοναξιάς, τὴν ἀσά-
φεια καὶ τὴν ἀβεβαιότητα γιὰ τὸ καλὸ καὶ γιὰ τὸ κακό, τὴν
ἀστάθεια καὶ σπασμωδικότητα στὰ συναισθήματα
καὶ στὶς ἐκδηλώσεις τους, τὴν ἐπιδεικτικὴ ἐπιθε-
τικότητα, τὴν χυδαία ἔκφραση μὲ καταγι-
σμούς ἀπὸ βρωμόλογα καὶ πάνω ἀπ' ὅλα
ἔχουν τὴν κατάθλιψη. Ἀναπαράγουν τὴν κα-
τάθλιψη τῶν μεγάλων, ἂν καὶ θυμοῦνται ὅτι
ἀπ' αὐτὴ βασανίστηκαν. Καὶ ὑπάρχουν διέ-
ξοδοι αὐτῆς τῆς ἀσυνείδητης ἢ ἀνομολόγη-
της ψυχοπάθειας. Γλιστροῦν οἱ νέοι μας στὶς
ἀνωμαλίες καὶ στὶς διαστροφές, κρύβοντας
ἔτσι τὴν κύρια αἰτία αὐτῆς τῆς ἐκτροπῆς τους.
Γίνονται ὁμοφυλόφιλοι, παιδεραστές, ἀλκοολι-
κοί, ναρκομανεῖς, ἀναρχικοί, τρομοκράτες, δολοφό-
νοι γυναικῶν, ἐμπαθεῖς φίλαθλοι ἢ μανιῶδεις καπνι-
στές. Ἄν μαζέψουμε ὅλους αὐτοὺς, θὰ ἔχομε τὴν πλειοψηφία
τῆς νεολαίας μας!...

Κάποιοι γιὰ διάφορους λόγους ἢ μὲ διάφορους τρόπους
ξεφεύγουν ἀπ' τὴν κόλαση αὐτὴ· καὶ οἱ περισσότεροι ποὺ
ξεφεύγουν εἶναι οἱ ἀπροστάτευτοι. Ὅσο ἀπομακρύνονται
ἀπὸ τὸ νοσογόνον οἰκογενειακὸ περιβάλλον, τόσο πιὸ ἐλεγ-
χόμενα καὶ πιὸ ἥπια γίνονται τὰ συμπτώματα. Δὲν ὑπάρχει
ἀμφιβολία ὅτι βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ μιὰ πρωτοφανῆ
τραγωδία τῶν οἰκογενειακῶν σχέσεων, ποὺ ὁμοιά τῆς δὲν
εἶδε ἡ παγκόσμια ἱστορία ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Καὶ ἡ κοι-
νωνία ὁλόκληρη συναρπάζεται ἀπὸ τὰ πολιτικά, ἀπὸ τὴν
ἀνάπτυξη καὶ ἄλλα τέτοια, γιὰ νὰ ξεχάσει ὁ καθένας τὸν
πόνο ποὺ ἔχει ἡ οἰκογένειά του. Καὶ ὅλοι μας προσπαθοῦμε
μὲ κάθε τρόπο νὰ σβήσουμε ἀπ' τὸ νοῦ μας τὸ μαράζι τοῦ θα-
νάτου, ποὺ εἶναι τόσο βέβαιος ὅσο καὶ ἀποτρόπαιος. Γι' αὐτὸ
ξοδεύονται τόσα ποσὰ στὴν ψυχαγωγία. Σκηνοθετοῦμε μιὰν
εὐτυχία μὲ δική μας σκηνοθεσία καὶ προσπαθοῦμε νὰ πεί-
σομε τὸν ἐαυτὸ μας πῶς ὕστερ' ἀπὸ τόσα ἔξοδα δὲν μπορεῖ
νὰ μὴ ψυχαγωγηθήκαμε...

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ χάος τῶν σχέσεών μας μὲ τὰ παιδιά
μας λίγοι ἀπὸ μᾶς ταπεινωνόμαστε, γιὰ νὰ ζητήσομε ὄχι
νὰ μᾶς ἀκούσουν τὰ παιδιά μας, ἀλλὰ νὰ τ' ἀκούσομε. Νὰ
μάθομε τί ζητοῦν τὰ παιδιά μας ἀπὸ μᾶς. Πολλὲς φορὲς
δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ μᾶς διατυπώσουν τὸ πραγματικὸ τους
πρόβλημα, ἓνας γονιὸς ὁμῶς μὲ λίγη φώτιση τοῦ Θεοῦ μπο-
ρεῖ νὰ καταλάβει πολλά. Θὰ προσέξατε, πιστεύω, ὅτι ὕστε-
ρα ἀπὸ τόσες σελίδες τῆς πραγματείας αὐτῆς, κι ἐνῶ περι-
γράψαμε πραγματικὰ τραγικὰ πάθη τῆς οἰκογένειας, τώρα
μόλις ἀναφέραμε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Δὲν εἶναι τυχαῖο. Δεί-
χνει ὅτι σ' αὐτὰ τὰ βασανιστικὰ ἀδιέξοδα μᾶς ὀδηγεῖ ὁ ἀγώ-
νας μας μέσα σὲ μιὰ ζωὴ χωρὶς Θεό. Μποροῦμε νὰ ποῦμε
ὅτι ὅλο τὸ δράμα τῆς σημερινῆς οἰκογένειας εἶναι ἡ ἀπουσία
τοῦ Θεοῦ, μιὰ φρικτὴ μαύρη τρυπὰ τῆς ἀπουσίας Του, ποὺ

Ὅχι στοὺς νέους Σταυρωτὲς

συνέχεια ἀπὸ τῆ σελ. 1

μέλλον καὶ νὰ ἀνταποκρίνονται θετικότερα στὸ λαϊκὸ
αἶσθημα γιὰ ἰσοπολιτεία.

Ἀπευθυνόμαστε, ταυτόχρονα, στοὺς πο-
λιτικούς ἐκείνους ὅλων τῶν παρατάξεων, οἱ
ὁποῖοι κατὰ καιροὺς ἔχουν διαφωνήσει μὲ
τὴν ἀντιλαϊκὴ καὶ ἀντικοινωνικὴ πρακτικὴ
τῶν κομμάτων τους (ἢ πρώην κομμάτων
τους) καὶ δείχνουν ὅτι σέβονται ἀκόμη τὶς
ἐλληνορθόδοξες παραδόσεις. Τοὺς καλοῦμε
νὰ συνεργαστοῦν μεταξύ τους καὶ νὰ θέσουν
φραγμὸ στὴν ἀλαζονεία τῆς ἐξουσίας καὶ
στὶς ἀντιδημοκρατικὲς καὶ ἀντικοινωνικὲς
πρακτικὲς τῆς κυβερνήσεως ἢ ἄλλων μελ-
λοντικῶν τέτοιων κυβερνήσεων. Τὸ νὰ δια-
φωνοῦν μόνον καὶ νὰ διαπληκτίζονται στὰ
κανάλια τῆς τηλεοράσεως καὶ τοῦ ῥαδιοφῶ-
νου καὶ τὴν κρίσιμη ὥρα τῆς ψηφοφορίας στὴ
Βουλὴ, συμμορφούμενοι μὲ τὴν κομματικὴ
πειθαρχία, νὰ «ποιοῦν τὴν νῆσσαν», διευκο-
λύνοντας ἔτσι ἀντιλαϊκὰ μέτρα, εἶναι τούλα-
χιστον ὑποκρισία. Ἄν δὲν ἔχουν τὴν δύναμη
νὰ κάνουν κάτι καλλίτερο, ἅς πάψουν κι
αὐτοὶ νὰ μᾶς κοροϊδεύουν.

Καλοῦμε, κυρίως, τὸν φιλότιμο ὀρθόδοξο
ἐλληνικὸ λαὸ νὰ ἀπεγκλωβιστῇ ἐπιτέλους ἀπ' ὅλες τὶς ἀντι-
δημοκρατικὲς, ἀνθελληνικὲς καὶ ἀντικοινωνικὲς ἰδεολογικὲς

καὶ κομματικὲς ἐξαρτήσεις καὶ, ξεπερνώντας ὅλοι μας τὰ
μικροπάθη καὶ τοὺς μικροεγωϊσμούς, νὰ συνεργαστοῦμε, νὰ
σχηματίσωμε

τοπικὲς ὁμάδες ἀλληλοβοηθείας μέσα στὶς
ἐνορίες μας καὶ νὰ ἀγωνιστοῦμε ὀργανωμέ-
να γιὰ ὀρθόδοξη πίστη, ζωὴ καὶ πολιτεία, γιὰ
τὸ σταμάτημα τῆς ψευτιάς καὶ τῆς κοροϊδίας,
γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ παπισμοῦ καὶ τῶν
ἄλλων θηρίων, γιὰ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ πολιτι-
κοῦ σκηνικοῦ καὶ γιὰ τὴν πρόοδο καὶ σωτηρία
ὅλων μας καὶ ἰδιαίτερα τῆς νεολαίας.

Τέλος, σᾶς καλοῦμε ὅλους νὰ βροντοφω-
νάξουμε ὅλοι μαζί:

Ὅχι στοὺς νέους σταυρωτές!
Ὅχι στοὺς διεθνεῖς ψεῦτες καὶ ἀπατεῶνες!
Ὅχι στοὺς ἐμπαῖχτες τοῦ λαοῦ!
Ὅχι στὸν παπισμὸ καὶ στὰ ἄλλα τέρατα!
Ὅχι στοὺς περιφρονητὲς τῆς ἐλληνορθό-
δοξης πολιτιστικῆς μας κληρονομιάς!

Κάθε ὀλιγωρία εἶναι καταστρεπτικὴ. Ἡ
ἀνοχὴ εἶναι συνενοχὴ. Ὅσοι θέλουν μὲ ὅποι-
ονδήποτε ἄλλο τρόπο νὰ βοηθήσουν στὸν με-
γάλο αὐτὸν ἀγῶνα, μποροῦν νὰ ἔρθουν σὲ
ἐπικοινωνία μαζί μας προσωπικῶς ἢ
γραπτῶς, ὥστε νὰ μεγαλώωμε ὅσο γίνεται πε-
ρισσότερο ὁ κύκλος τῶν ἀγωνιστῶν γιὰ τὸ

καλὸ ὅλων μας.

Ὁ Ἀναστὰς Κύριος ἅς εἶναι βοηθός.

Ίεραποστολικά Νέα

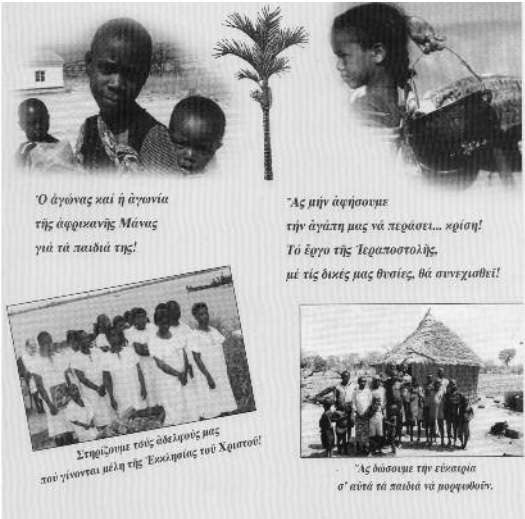
Αξιέπαινη προσφορά

Ο Όρθόδοξος Σύλλογος Έξωτερικῆς καὶ Ἐσωτερικῆς Ίεραποστολῆς «Άγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος» ιδρύθηκε τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 2000 ὡς μιὰ ομάδα τῶν «μετόπισθεν», γιὰ νὰ στηρίξῃ ὕλικά καὶ ἠθικά τοὺς Ίεραποστόλους ποὺ βρίσκονται στὴν πρώτη γραμμῇ. Ὁ Σύλλογος ἀποτελεῖται ἀπὸ τακτικά μέλη καὶ φίλους τῆς Ίεραποστολῆς ποὺ στηρίζουν ὡς ἀρωγὰ μέλη τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο, ἢ συνεργασία δὲ μὲ τὸν τότε Ἐπίσκοπο Καμερούν καὶ νῦν Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεόδωρο ὠδήγησε στὴν ἐπιτέλεση ἑνὸς ἀξιόλογου ἱεραποστολικοῦ ἔργου.

Βόρειο Καμερούν

Στὸ Β. Καμερούν, στὴν πόλη Ντούκουλα, ιδρύθηκε μιὰ Ὁρθόδοξη κοινότητα. Ὁλοκληρώθηκαν καὶ λειτουργοῦν τὰ κάτωθι ἔργα:

- Ἀνοικοδόμηση τῆς Ἐκκλησίας τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐπιφάνειας 200 τ.μ.
- Σχολεῖο μὲ 8 αἰθουσες τῶν 72 τ.μ., συνολικῆς ἐπιφάνειας 576 τ.μ.
- Ἀγροτικὸ ἱατρεῖο καὶ ἐξοπλισμός.
- Πηγάδι.
- Κάλυψη μισθοῦ ἱατροῦ καὶ νοσηλεύτριας 2 Ἀγροτικῶν Ἱατρείων.
- Πέντε ὑποτροφίες διδασκάλων γιὰ νὰ ἐπανδρώσουν τὰ Ὁρθόδοξα Δημοτικά Σχολεῖα.
- Ἐπίσης, ἀγοράστηκε ἓνα καινούργιο ἀνατρεπόμενο φορτηγό, γιὰ νὰ καλύπτῃ τὶς οἰκοδομικὲς καὶ ἄλλες ἀνάγκες τῆς Ίεραποστολῆς.

Κονγκό

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πενταπόλεως κ.κ. Ἰγνάτιος, καθὼς καὶ ὁ νῦν Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κονγκό κ.κ. Νικηφόρος, τέλεσαν τὴν Τετάρτη 30 Ἰανουαρίου, μνήμη τῶν Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν, σὲ πανηγυρική Θεία Λειτουργία τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγίου Ἰωάννου Χρυσόστομου στὴν περιοχὴ Κασανγκούλου τοῦ Κονγκό μὲ τὴν παρουσία πλήθους κόσμου τῶν γύρω περιοχῶν.

Στὸν προαύλιο χώρο τῆς ἐκκλησίας ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 2010 λειτουργεῖ ἀποδοτικά ἐξατάξιο Δημοτικὸ Σχολεῖο μὲ τὴν ἐπωνυμία «Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος», πρὸς τιμὴν τοῦ πρώτου Ἑλλήνα Ίεραποστόλου στὰ Ἐθνη. Σκοπὸς τῆς ἐπωνυμίας εἶναι νὰ γνωρίσουν τὰ παιδιά ὅτι τὸ πέρασμά του καὶ τὸ ὁσιακὸ τέλος του ἐκεῖ στερέωσαν τὴν Ὁρθοδοξία στὸ Κονγκό.

Πνευματικὴ πρόοδος καὶ κοινωνικότητα στὴν «Κλίμακα» τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

μικὴ τοποθεσία «Θωλᾶς», ὅπου ἔζησε 40 χρόνια. Ἐκοιμήθη στὶς 30 Μαρτίου 603 σὲ ἡλικία 80 ἐτῶν.

Στὴν «Κλίμακα» τῶν ἀρετῶν ὁ Ἅγ. Ἰωάννης παρουσιάζει συστηματικά τὶς ιδέες του γιὰ τὴν κοινοβιακὴ ἀλλὰ καὶ τὴν ἐρημητικὴ ζωὴ, ἐκκινῶντας ἀπὸ τὶς κατώτερες ἀρετὲς καὶ ἀνεβαίνοντας σταδιακὰ πρὸς τὶς ἀνώτερες. Τὸ ἔργο διαρεῖται σὲ τριάντα λόγους καὶ ἡ διαίρεση αὐτὴ ἔχει χριστολογικὴ χροιά, καθότι ὁ Κύριος σὲ ἡλικία τριάντα ἐτῶν «τὸν τριακοστὸν βαθμὸν ἐν τῇ νοερᾷ κλίμακι ἐκλήρωσατο» καὶ ξεκίνησε τὴν δράση του.

Οἱ τρεῖς πρώτοι λόγοι ἀποτελοῦν μιὰ εἰσαγωγή. Στὴν συνέχεια ἀκολουθοῦν οἱ τέσσερις βασικὲς ἀρετὲς, ἡ ὑπακοή, ἡ μετάνοια, ἡ μνήμη θανάτου, τὸ χαροποιὸν πένθος (χαρμολύπη), καὶ ὕστερα, σὲ κάθε σκαλοπάτι, ἀπὸ τὸν 8^ο μέχρι τὸν 20^ο λόγο, περιγράφονται τὰ πάθη ποὺ πρέπει νὰ πολεμήσῃ ὁ πνευματικὸς ἀγωνιστὴς (ὀργή, μνησικακία, καταλαλιά, κατάκριση, πολυλογία, ψεῦδος, ἀκηδία, γαστριμαργία, σαρκικότητα, φιλαργυρία, ἀναισθησία, δειλία, κενοδοξία, ὑπερηφάνεια, βλασφημία, ἐγωῖσμός, πονηρία) καὶ οἱ ἀντίστοιχες ἀρετὲς, ποὺ ὀφείλει νὰ ἀποκτήσῃ (ἀοργησία, σιωπὴ, ἐγκράτεια, ἀγνεία, σωφροσύνη, ἀκτημοσύνη, ἀγρυπνία, νηστεία, πραότητα, ἀπλότητα, ταπεινοφροσύνη, διάκριση, προσευχὴ, ἀπάθεια καὶ τὴν ἐνάρετη τριάδα τῶν ἀρετῶν, τὴν ἀγάπη, τὴν πίστι καὶ τὴν ἐλπίδα). Ἄς δοῦμε ἐνδεικτικὰ κάποια ἀπὸ τὰ σκαλοπάτια τῶν ἀρετῶν.

Ταπεινοφροσύνη: Εἶναι μιὰ σκάλα μὲ ἑκατομμῦρια σκαλοπάτια, ἀπὸ τὴν στοιχειώδη ταπείνωση ἕως καὶ τὴν τελεία ταπείνωση, ὅπως τῆς Παναγίας. Ταπείνωση καὶ αὐτογνωσία εἶναι ἀρετὲς ἀλληλένδectes. Χωρὶς αὐτογνωσία δὲν γίνεται κανεὶς ταπεινός καὶ χωρὶς ταπεινοφροσύνη δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γνωρίσῃς ποιὸς καὶ τί ἀκριβῶς εἶσαι.

Πραότητα: Κατὰ τοὺς ἀνθρώπους θεωρεῖται ὡς φυσικὸ «εἰρηνικὸ ἦθος», ἡ θεολογικὴ ὅμως ἐρμηνεία, κατὰ τὸν Ἅγ. Σωφρόνιο, εἶναι αὐτὴ ποὺ δίνεται στὴν **Κλίμακα**: «Πραότης ἐστὶν ἀμετάθετος νοὸς κατάστασις, ἐν τιμαῖς τε καὶ ἀτιμίαις, ὑπομονῆς στηριγμα, ἀγάπης θύρα, μαινομένων χαλινός, χαρᾶς χορηγός, Χριστοῦ μίμημα». Εἶναι μιὰ πνευματικὴ δύναμη νὰ φέρῃ κανεὶς τὰ βάρη καὶ τὶς ἀσθένειες τῶν ἄλλων, μιὰ διαρκὴς ἐτοιμότητα νὰ ὑπομένῃ τὶς ὕβρεις ἢ νὰ μὲνῃ ἔσωτερικὰ ἀτάραχος στοὺς ἐπαινοὺς, εἶναι εἰρηνικὴ ἐγκαρτέρηση σὲ κάθε θλίψη, ἀκόμη καὶ στὸν θάνατο. Ἐξάλλου, «Μακάριοι οἱ πραεῖς ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσιν τὴν γῆν».

Ἐγκράτεια: Ἐγκρατὴς εἶναι αὐτὸς ποὺ ζεῖ μέσα στοὺς πειρασμούς, τὶς παγίδες καὶ τοὺς θορύβους τοῦ κόσμου καὶ ἀγωνίζεται μὲ ὅλη του τὴν δύναμη νὰ μνηθεῖ τὴν ζωὴ ἐκείνων ποὺ εἶναι ἀπαλλαγμένοι ἀπὸ τοὺς θορύβους τοῦ κόσμου. Στους ἀρχαρίους οἱ πτώσεις σὲ σαρκικὰ ἁμαρτήματα κατὰ κανόνα συμβαίνουν ἀπὸ τὴν ἀπόλαυση τῶν φαγητῶν. Στους μεσαίους ἀπὸ τὴν ὑπερηφάνεια, σ' ἐκείνους δὲ ποὺ πλησιάζουν στὴν τελειότητα ἀποκλειστικά ἐξ αἰτίας τῆς κατακρίσεως (διότι παίρνουν θάρρος καὶ κατακρίνουν τοὺς ἄλλους, νομίζοντας ὅτι ἔχουν ἤδη σωθῇ).

Υπερηφάνεια: Ὁ ἄνθρωπος καυχέται γιὰ ξένα πράγματα, γιὰ κάποια χάρισματα ποὺ ἔλαβε ἀπὸ τὸν Θεό. Πολλὲς φορὲς ὁ δαίμονας μᾶς βάζει τὴν σκέψῃ νὰ παρουσιάσουμε τὶς ἀρετὲς μας στοὺς ἄλλους, δῆθεν γιὰ νὰ ὠφεληθοῦν αὐτοί. Τίποτε ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ ὠφελήσῃ περισσότερο ἀπὸ τὸ εἰλικρινὲς καὶ ταπεινὸ ἦθος, γιὰτὶ γίνεται παράδειγμα στοὺς ἄλλους, γιὰ νὰ μὴν ὑπερηφανεύονται καὶ οἱ ἴδιοι ποτέ.

Ψήφισμα Ἡμερίδας «Μεταμοσχεύσεις: δωρεὰ ἢ ἀφαίρεση ζωῆς;»

Σήμερα Σάββατο 20 Ἀπριλίου 2013 κατόπιν προσκλήσεως τῆς ΕΣΤΙΑΣ ΠΑΤΕΡΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ καὶ τῆς ΕΝΩΜΕΝΗΣ ΡΩΜΗΟΣΥΝΗΣ στὴν ἡμερίδα «Μεταμοσχεύσεις: δωρεὰ ἢ ἀφαίρεση ζωῆς;» συναχθῆκαμε πλῆθος λαοῦ στό στάδιο Εἰρήνης καὶ Φιλίας καὶ ἀφοῦ παρακολουθήσαμε τὶς ὁμιλίες τῶν εἰσηγητῶν, συμφωνήσαμε ὅτι :

α) ὁ «ἐγκεφαλικὸς θάνατος», δὲν εἶναι ἀληθινὸς θάνατος, χωρισμός ψυχῆς καὶ σώματος, ἀφοῦ κατὰ τὴν ἐπέλευσή του λειτουργεῖ τὸ καρδιοαναπνευστικὸ σύστημα τοῦ ἀνθρώπου· ἀντιθέτως ἀποτελεῖ ἰδεολογικὸ κατασκευάσμα γιὰ τὴν προώθηση τῶν μεταμοσχεύσεων.

β) ἡ ἀφαίρεση ὀργάνων δὲν εἶναι ἀφαίρεση ἀπὸ πτωματικούς, ὅπως λέγεται δότες, ἀλλὰ ἀπὸ ζωντανούς ἀνθρώπους καὶ ἀποτελεῖ ἐγκληματικὴ πράξη.

γ) οἱ νόμοι περὶ μεταμοσχεύσεων εἶναι ἀντισυνταγματικοί, γιὰτὶ θίγουν τὸν πυρήνα τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου, ἀξία ποὺ τὸν ἀκολουθεῖ ἀκόμη καὶ μετὰ τὸν θάνατο.

δ) εἰδικώτερά ὁ Ν. 3984/11 εἶναι ἀντίθετος καὶ πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴ Σύμβαση Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου, ἀφοῦ μὲ τὴν λεγόμενη εἰκαζόμενη συναίνεση ἀρπάζονται κυριολεκτικῶς τὰ ὄργανα τοῦ χαρακτηριζομένου ἐγκεφαλικά νεκροῦ, σὰν πράγματα ποὺ ἀνήκουν στό κράτος, παρὰ τὴν μὴ ἐκφρασθεῖσα βούλησή του.

ε) κατὰ τὴν διδασκαλία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡ ψυχὴ ὑπάρχει «ἐξ ἄκρας συλλήψεως» ἐνωμένη μὲ τὸ σῶμα καὶ σὲ περίπτωση καταστροφῆς ἑνὸς μέλους ζεῖ καὶ ἐνεργεῖ στὰ ὑπόλοιπα μέλη. Γι' αὐτὸ ἐπιβάλλεται σεβασμὸς στὴν ἀκεραιότητα τοῦ ἀνθρώπου καὶ κρίνεται ἀπαράδεκτος ὁ ἀκρωτηριασμός του γιὰ τοὺς χρησιμοθηρικούς σκοποὺς τῶν μεταμοσχεύσεων.

στ) ἐπιβάλλεται ἡ συμπλήρωση ὑπευθύνου δηλώσεως περὶ ἀντιθέσεώς μας στὴν ἀρπαγὴ τῶν ζωτικῶν μας ὀργάνων.

Τέλος συμφωνοῦμε τὸ παρόν Ψήφισμα νὰ ἀποσταλεῖ μαζί μὲ τὰ Πορίσματα τῆς παρούσης ἡμερίδας στὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο καὶ στὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας μας, στὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, στὸν Ὑπουργό Ὑγείας καὶ σὲ ἄλλους σχετικούς φορεῖς.

www.aktines.blogspot.gr

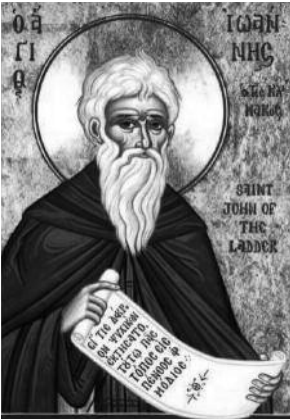

ως. Ἀγάπη εἶναι ὁ Θεός, ἀπὸ ἀγάπη γιὰ μᾶς ἐγίνε ἀνθρωπος καὶ ἤλθε ἀνάμεσά μας, γιὰ ἀγάπῃ μίλησε, ἀγάπῃ εἶναι ἡ οὐσία τοῦ Χριστιανισμοῦ. Κατὰ τὸν Ἅγιο, «αὐτὸς ποὺ θέλει νὰ ὁμιλεῖ γιὰ ἀγάπῃ, εἶναι σὰν νὰ ἐπιχειρεῖ νὰ ὁμιλεῖ γιὰ τὸν ἴδιο τὸν Θεό».

Σ' ἓναν ἄλλο πολὺ σημαντικὸ λόγο, περὶ διακρίσεως, ὁ Ἅγιος διδάσκει τὸν τρόπο τοῦ πολέμου πρὸς τοὺς λογισμούς. Μόλις, λέει, ὁ ἀνθρωπος ἀρχίζει νὰ προσεύχεται, εἴτε στὴν κοινὴ λατρεία εἴτε κατὰ μόνος, τότε ὁ διάβολος τοῦ φέρνει στοὺς νοῦς διάφορες σκέψεις καὶ εἰκόνες, γιὰ νὰ τοῦ ἀποσπάσῃ τὴν προσοχή. Μόλις τελειώσει τὴν προσευχή, τότε φεύγει καὶ ὁ διάβολος. Ἔτσι, πολλοὶ δὲν θέλουν νὰ προσεύχονται, ἐπειδὴ θεωροῦν τὸν ἑαυτὸ τους ἀνάξιο καὶ ἁμαρτωλό. Ἐπίσης, πολλοὶ ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὴν θεία κοινωνία, γιὰτὶ νομίζουν ὅτι οἱ ἁμαρτωλὲς σκέψεις εἶναι δικές τους. Δὲν εἶναι ὅμως δικές τους ἀλλὰ τοῦ διαβόλου καὶ, ὅταν δὲν συγκατατίθενται, δὲν ἁμαρτάνουν.

Ἡ ἀξία τῆς Κλίμακος εἶναι διπλῇ. Πρῶτον, ὁ Ἅγ. Ἰωάννης μὲ θεῖο φωτισμὸ πετυχαίνει νὰ διεισδύσῃ στὰ ἐνδότερα τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς, νὰ ἀνιχνεύσῃ καὶ νὰ ἐρμηνεύσῃ καὶ τὶς πλέον σκοτεινὲς τῆς πλευρῆς, ἀναδεικνύοντας πρῶϊμα σὲ μέγα ψυχολόγο τοῦ βάθους. Δεύτερον, κατορθώνει νὰ ξεπεράσῃ τὴν μουσικοπάθεια καὶ τὴν ἐσωστρέφεια ποὺ χαρακτηρίζει γενικῶς τὴν ἀνατολίτικη διανόηση καὶ νὰ ἀναδείξῃ εὐστοχα ὅχι μόνον πνευματικὲς ἀλλὰ καὶ κατεξοχὴν κοινωνικὲς ἀρετὲς, ὅπως εἶναι ἡ ἀγάπη, ποὺ τὴν θεωρεῖ ὡς τὴν κορυφαία ὅλων τῶν ἀρετῶν στὴν «Κλίμακα». Ἔτσι, τὸ ἔργο, πέρα ἀπὸ τὴν διαχρονικότητα τῶν μηνυμάτων του, ἀποτελεῖ πάντοτε ἓνα πνευματικὸ στηρίγμα γιὰ κάθε ἄνθρωπο, ἀπὸ τὸν ἁμαρτωλότερο ἕως καὶ τὸν ἀγιώτερο.

(περιληψὴ ὁμιλίας γιὰ τὴν «Κλίμακα» τῆς Σοφίας Μπεκρή, φιλολόγου-θεολόγου στὶς «Ἐπάλξεις» τὴν 14^η/4/2013).

Αγαπάτε ἀλλήλους

συνέχεια από τη σελ. 1

ντρώνονται ὄχι μὲ ἐργασία, ἀλλὰ μὲ ἐπαιτεία ἢ ἀδικία, καὶ ὄχι πρὸς κάλυψη τῶν βασικῶν ἀναγκῶν, τότε ἱκανοποιοῦνται μόνον οἱ ψυχοπαθητικές καὶ σωματοφθόρες ῥοπές μὲ δυσάρεστες γιὰ ὅλους συνέπειες.

Τέτοιες μορφές εἶναι ἡ ἐπαιτική ἐλεημοσύνη, ἡ ψευτοφιλανθρωπία καὶ ἡ ἐπιδεικτική βοήθεια. Οἱ μορφές αὐτές καθιστοῦν τὸν μὲν δίδοντα ὑπερήφανο καὶ κομπορημονα, τὸν δὲ λαμβάνοντα πληγωμένο ἐπαίτη, ἐνοχλητικό ἄτομο, ἀχάριστο, ἐκδικητικό καὶ σπάταλο.

Γι’ αὐτό, στὴν Γραφή φιλόανθρωπος ὀνομάζεται μόνον ὁ Θεός, γιατί Αὐτός εἶναι ὁ Δημιουργός καὶ προστάτης ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ νὰ λέγεται φιλόζωος, φιλόθεος, φιλαλήθης, φίλαθλος κ.λπ., ἀλλὰ, ὄντας ὁ ἴδιος ἄνθρωπος, εἶναι μέσα σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ δὲν εἶναι φίλος τῶν ἀνθρώπων, γιατί δὲν εἶναι πάνω καὶ ἔξω ἀπὸ αὐτούς. Ἔτσι, στὴν Γραφή χρησιμοποιοῦνται οἱ ὄροι φιλάδελφος καὶ φιλάλληλος καὶ ὁ Χριστός μᾶς παρήγγειλε «ἀγαπάτε ἀλλήλους» καὶ οἱ πλούσιοι τοὺς φτωχοὺς καὶ οἱ φτωχοὶ τοὺς πλουσίους καὶ οἱ ὑγίεις τοὺς ἀσθενεῖς καὶ οἱ ἀσθενεῖς τοὺς ὑγίεις. Οὐτε καὶ ὁ ὀρος φιλόπτωχος δὲν εἶναι δόκιμος, γιατί δημιουργεῖ διάκριση τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας σὲ πλουσίους καὶ φτωχοὺς.

Μὲ αὐτοὺς τοὺς διχαστικούς ὁρους παραθεωρεῖται τὸ γεγονός ὅτι πολλές φορές ἕνας φτωχός, ἕνας ἀδύνατος, ἕνας ἀνάπηρος, χρησιμοποιῶντας τὶς ἐναπομείνουσες σ’ αὐτὸν δυνάμεις (ὅπως γράφει καὶ ὁ Λυσίας), προσφέρει στὴν κοινωνία περισσότερο καλὸ ἀπὸ πολλοὺς πλουσίους, δυνατοὺς καὶ ὑγιαίνοντες. Ἄλλωστε, στὴν ἀρχὴ τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῶν λαῶν ὑπάρχει ἡ σοφία κάποιων ἀναπήρων, ἡ θυσία κάποιων φτωχῶν καὶ ἡ ἀνδραγαθία κάποιου ἀδυνάτου (Ὁμηρος, Τυρταῖος, Δίδυμος Τυφλός, John Milton, Otto Grotto, Helen Keller, Taha Hussein).

Ἐπομένως, ὀφείλομε νὰ καλλιεργοῦμε μιὰ ἀγαπητική, ἀλληλοβοηθητική, κοινωνική, φιλάδελφη καὶ

φιλάλληλη συμπεριφορά, πού καὶ τὰ ἐπιμέρους πρόσωπα (δίδοντα ἢ λαμβάνοντα) ὁμαλῶς ἀναπτύσσει, καὶ τὶς ψυχοπαθητικές ἀντενέργειες προλαμβάνει. Ἀντιθέτως, ἡ ἐλεημοσυνιακὴ καὶ ἐπαιτικὴ στάση θὰ δημιουργῇ συνεχῶς ὑπερήφανα ἢ ἐλεεινὰ ἄτομα. Ἡ κοινωνικὴ μάλιστα καλλιέργεια χρειάζεται τώρα πού μέσα στὴν κρίση πολλές ἐνορίες πρὸς τιμὴν τῶν διοργανώνουν συσσίτια. Ἔτσι, ἀπ’ τὴν μία μεριά ἀρκετοὶ καλοὶ ἄνθρωποι προσφέρουν τὰ ὑλικά, ἄλλοι ἐτοιμάζουν τὰ γεύματα καὶ οἱ ἐνδεεῖς ἄνθρωποι ἀπολαμβάνουν τοὺς καρπούς τῆς ἀγάπης.

Παρατηρεῖται ὅμως τὸ φαινόμενο ὅτι οἱ ἐνδεεῖς, παρόλον ὅτι μποροῦν, δὲν συμβάλλουν καθόλου στὴν εὖρεση τῶν ὑλικῶν καὶ στὴν προπαρασκευή τῶν γευμάτων καὶ πολλές φορές μάλιστα γκρινιάζουν καὶ δυσανασχετοῦν. Ἐάν, ὅμως, ὅλοι αὐτοὶ βοηθοῦσαν τὸ κατὰ δύναμιν στὶς διάφορες δραστηριότητες τῆς ἐνορίας καὶ στὴν ἀνακούφιση τοῦ πόνου ἄλλων μελῶν τῆς γειτονιάς των, τότε ἡ ἐνεργοποίησή των αὐτὴ καὶ πλουσιότερα ἀποτελέσματα θὰ εἶχε στὴν πραγμάτωση τῶν συσσιτίων καὶ μεγαλύτερη ὑπευθυνότητα καὶ ἀξιοπρέπεια θὰ ἐπετυγχάνετο.

Εἶναι καιρὸς νὰ προχωρήσουμε ἀπὸ τὸν ἀπλὸ ἐορτασμὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης ἢ τοῦ Ἀγ. Στεφάνου καὶ τῶν ἄλλων διακόνων στὴν ἀναδιοργάνωση τῆς ἐνοριακῆς ζωῆς καὶ δράσεως, ὥστε νὰ καταστή ἡ ἐνορία σὲ κυψέλη ἀγάπης, σὲ ἱατρίο ψυχῶν τε καὶ σωμάτων καὶ σὲ πολὺανθο βλαστὸ φιλαλληλίας καὶ φιλαδελφίας.

Ἐχει ἤδη ἀποσταλῇ ἀπὸ τὶς ΕΠΑΛΞΕΙΣ σχετικὸ ἔγγραφο πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴ καὶ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο. Μέχρις οὗτος ὅμως ἡ ποιμαντορία τῆς Ἐκκλησίας εὐθυγραμμιστὴ πρὸς τὴν ἀγαπητικὴ παράδοση τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδοξίας, καλὸ θὰ εἶναι καὶ ἐμεῖς, οἱ ἐπὶ μέρους πιστοί, νὰ ἐνσαρκώνωμε συνεχῶς τὸ φιλάλληλο καὶ φιλάδελφο πνεῦμα τῆς πίστεώς μας πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ὠφέλεια ὅλων.

Β.Τ.

Δραστηριότητες τῶν Ἐπάλξεων

Τὸ **Σάββατο 6 Ἀπριλίου καὶ ὥρα 7:00 μμ** στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν «Ἐπάλξεων», Ζήνωνος 3, β’ ὄρ. στὴν Ὀμόνοια, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ὠμίλησε ὁ θεολόγος-κοινωνιολόγος κ. Β. Τσούπρας μὲ θέμα: «Ὁ Σταυρὸς καὶ ἡ σημασία του γιὰ τὸν Ὁρθόδοξο Χριστιανό». Ὁ κ. Τσούπρας τόνισε κυρίως ὅτι ὁ Σταυρὸς συμβολίζει τὸν Ἑσταυρωμένο Χριστό, ὁ Ὅποιος χάριν τῆς δικῆς μας σωτηρίας σταύρωσε τὸ δικό του θέλημα («πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ’ ὡς σύ»), ὅπως ὀφείλομε νὰ κάνομε καὶ ἐμεῖς, ὥστε νὰ συγχωρέσουμε τοὺς συνανθρώπους μας, ὅπως καὶ Ἐκεῖνος («πάτερ ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασιν τί ποιοῦσιν»), καί, ἀφοῦ συσταυρωθούμε μαζί Του, νὰ βιώσουμε καὶ τὴν κοινὴν Ἀνάσταση.

Τὸ **Σάββατο 13 Ἀπριλίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.** στὴν ἴδια αἴθουσα ὠμίλησε ἡ κ. Σοφία Μπεκερή, φιλόλογος-θεολόγος μὲ θέμα: «Πνευματικὴ πρόοδος καὶ κοινωνικότητα στὴν «Κλίμακα» τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου» (περίληψη τῆς ὁμιλίας τῆς κ. Μπεκερὴ δημοσιεύεται σὲ ἄλλη στήλη τῆς ἐφημερίδος).

Τὴν **Παρασκευὴ 19 Ἀπριλίου** πραγματοποιήθηκε ἀπογευματινὸ προσκύνημα στὴν Ἱ. Μ. Ντάρδιζας στὴν Πάρνηθα γιὰ τὴν συμμετοχὴ στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Τὸ ὑπέροχο τοπίο καὶ ἡ γλυκιὰ ψαλμωδία τῶν μοναζουσῶν βοήθησαν στὴν πνευματικὴ ἀνάταση ὅλων.

Τὸ **Σάββατο 20 Ἀπριλίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.** στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 51 ἐτῶν ἀπὸ τοὺς θεολογικοὺς φοιτητικοὺς ἀγῶνες τοῦ 1962, πραγματοποιήθηκε ἐκδήλωση γιὰ τὸν σκοπὸ, τὴν ἀγνότητα καὶ τὸ ἀκομμάτιστο τῶν ἀγῶνων ἐκείνων (ἡ διακήρυξή τους δημοσιεύεται σὲ ἄλλη στήλη). Εἰσηγήσεις ἔκαναν οἱ κ. Β. Τσούπρας, ὑπεύθυνος τῶν Ἐπάλξεων καὶ ἐκ τῶν πρωτεργατῶν τῶν θεολογικῶν ἀγῶνων, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε στὰ γεγονότα καὶ στὶς συνθήκες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καὶ ὁ κ. Λαυρέντιος Δελλασούδας, ὁμότιμος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, συναγωνιστῆς στοὺς θεολογικοὺς ἀγῶνες, ὁ ὁποῖος τόνισε

τὴν ὁμοψυχία καὶ τὴν συνεργασία τῶν τότε θεολόγων ὡς βασικὴ προϋπόθεση γιὰ τὴν καρποφορία τῆς προσπάθειάς τους. Καὶ οἱ δύο ὁμιλητὲς εὐχήθηκαν ὄχι μόνον νὰ μὴν λησμονηθῇ τὸ πνεῦμα τῶν θεολογικῶν ἀγῶνων ἀλλὰ νὰ ἐμπνεύσουν ἀνάλογες ἀγωνιστικὲς κινητοποιήσεις ἐνάντια καὶ στὶς σημερινές σκοτεινές δυνάμεις. Στὸ τέλος ὅλοι προμηθεύτηκαν δωρεὰν τὸ σχετικὸ βιβλιαράκι τῶν Ἐπάλξεων «Οἱ θεολογικοὶ φοιτητικοὶ ἀγῶνες».

Τὸ **Σάββατο τοῦ Λαζάρου 27 Ἀπριλίου καὶ ὥρα 7:00 μ.μ.** πραγματοποιήθηκε **Βραδυνὸ Προετοιμασίας** στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλξεων μὲ σύντομὴ ἀναφορὰ στὰ Ἁγία Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ μὲ ἀνάλυση τῶν ὕμνων τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος. Στὸ τέλος μοιράστηκαν σ’ ὅλους ἀναστάσιμες λαμπάδες, εὐγενὴ προσφορά τῶν «Ἐπάλξεων» Αἰγάλεω ὑπὸ τὴν κ. Μαγδαληνὴ Κόκκορη, ἱατρὸ-θεολόγο.

Ἀσημίνα Τσάμου

Πνευματικὰ βοηθήματα

Τὰ Ἑνδεκα Ἑωθινὰ Εὐαγγέλια, οἱ Πράξεις τῶν Αποστόλων καὶ οἱ Βιβλικές Ὠδές μὲ εἰσαγωγή, σχόλια καὶ ἐρμηνευτικὸ λεξιλόγιο πρὸς μεγαλύτερη ὠφέλεια τῶν πιστῶν διατίθενται ἀπὸ τὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῶν Ἐπάλξεων, Ζήνωνος 3, β’ ὄρ., στὴν Ὀμόνοια.

Πληροφορίες: 210 52 30948, 6936 901606.

Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν διακήρυξη τῶν θεολογικῶν ἀγῶνων 1962

...«Ἡμεῖς, Ἕλληνικὲ λαέ, ταπεινοὶ τῆς Θεολογίας τρόφιμοι, πτωχὰ παῖδιά μέσα ἀπὸ τὰ ἴδια σου τὰ σπλάγχνα, ἔχομεν ἤδη ἀρχίσει ἀγῶνα σφοδρὸν διὰ τὴν τιμὴν τῆς Ὁρθοδοξίας. Μὴ ἀνεχόμενοι νὰ μυκτηρίζεται ἡ πίστις μας ἐκλείσαμε τὰς Θεολογικὰς Σχολὰς καὶ ἐμηνύσαμεν τὸν Ὑπουργὸν Παιδείας ἐπὶ ἀσεβείᾳ. Καὶ ἂν οἱ ἀρμόδιοι δὲν ταπεινώσουν τὸν ὕβριστήν, ἡμεῖς θὰ συνεχίσωμεν μὲ ἱερὸν πείσμα τὸν ἀγῶνα, μέχρις ἐσχάτων. Ὁ ἀγὼν μας δὲν εἶναι ἀγὼν δι’ ἓνα εὐτελεῖς μισθόν, μὲ τὸν ὁποῖον πληρώνει τὸ ἑλληνικὸ κράτος τοὺς λειτουργοὺς τοῦ πνεύματος. Ὁχι. Ὁ ἀγὼν μας εἶναι ἀγὼν ὑπὲρ ἰδεῶν αἰωνίου καὶ ἀκαταλύτου κύρους. Πιστεύομεν ὅτι τὸ Εὐαγγέλιον δὲν εἶνε μῦθος, ἀλλ’ εἶνε δύναμις Θεοῦ εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι. Καὶ ὅτι μόνον μὲ τὸ Εὐαγγέλιον δύναται τὸ ἔθνος νὰ βαδίσῃ ἐμπρός.

Οὕτω πιστεύομεν... Καὶ θ’ ἀγωνισθῶμεν μέσα εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν νὰ δημιουργήσωμεν κράτος Θεοῦ καὶ ὄχι κράτος Μασσονίας. Κράτος, εἰς τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν θέσιν θὰ ἔχουν οἱ Κασιμάτηδες... Θ’ ἀγώ-

νισθῶμεν νὰ δημιουργήσωμεν κράτος, πού νὰ δίδῃ ἀξίαν εἰς τὸν ἄνθρωπον, πού νὰ ὑποτάσῃ τὰς μηχανὰς εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ ὄχι τὸν ἄνθρωπον εἰς τὰς μηχανάς. Ἐλθισμόνησε, κ. Ὑπουργέ, ὅτι ψυχὴ τοῦ πολιτισμοῦ εἶνε ὁ πολιτισμὸς τῆς ψυχῆς. Καὶ ἀγνοεῖς ὅτι αἱ μηχαναὶ ἀπειλοῦν νὰ καταστρέψουν σήμερον τὴν ἀνθρωπότητα. Αἱ μηχαναὶ εἰς χεῖρας ἀνθρώπων πού δὲν πιστεύουν εἰς τὸν Θεόν.

Σημ.: ὁ τότε ὑπουργὸς Παιδείας κ. Κασιμάτης ἰσχυρίζετο ὅτι καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ λέξις Ὁρθηκευτικά «σοκάρει» καὶ ὅτι, ἐὰν αἱ Θεολογικαὶ Σχολαὶ κλείσουν, οὐδόλως τὸν ἐνδιαφέρει, διότι ἡ Ἑλλὰς δὲν χρειάζεται θεολογίας καὶ Ὁρθηκευτικά, ἡ Ἑλλὰς χρειάζεται μηχανάς κ.λπ.

(ἀπὸ τὸ πρὸς δημοσίευση βιβλίον τοῦ π. Δημητρίου Βακάρου, προέδρου τῆς Συντονιστικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀγῶνος Φοιτητῶν Θεολογίας Θεσ/νίκης)

Δύο φωτογραφίες ἀπὸ τὴν πορείαν τῶν ἀπεργούντων φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Βορείου Ἑλλάδος πρὸς ἐπίδοσιν ψηφίσματος διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν αἰτημάτων των.

Ἀρωγές γιὰ τὶς Ἐπάλξεις

Παπαδοπούλου Κατερίνα	16€	Παπαγιάννης Δημήτριος	5€	Πεττὸς Ἰωάννης	10€
Κοκκίνη Ἀσπασία	20€	Μαγκλάρα Εὐγενία	20€	Κανελλόπουλος Δημήτριος	10€
Τσαντήλας Δημήτριος	20 €	Θ. Π.	10€	Θεοδωρόπουλος Νικόλαος	10€
Κορδάτου Μαρία	20€	Νασόπουλος Νικόλαος	10€	Ἡλιοπούλου Ἄννα	20€
Καλογεράτου Μαρία	40€	Γκεμπέσακας Στέργιος	10€	Συριανοῦ Ἑλένη	20€
Νούσκα Ἀσπασία	100€	Αὐγερίου Κωνσταντῖνος	20€	Ἀφροδίτη Κανταράκη	20€
Ἀλατόπουλος Κωνσταντῖνος	20€	Κωστάκης Τηλέμαχος	10€	Κούκης Γεώργιος	20€
Παρασκευοπούλου Χρυσούλα	10€	Αργυρόπουλος Γεώργιος	15€	Κιναλῆς Δημήτριος	15€
Χρυσανθόπουλος Παναγιώτης	5€	Βλάχος Σταμάτης	30€	Στέλιος Ρούφος	100€

Εὐχαριστοῦμε τοὺς ὡς ἄνω συνδρομητὲς καὶ παρακαλοῦμε καὶ τοὺς λοιποὺς νὰ συμβάλουν μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο, γιατί τὸ ἔργο ἀπαιτεῖ ἀγῶνες καὶ θυσίες.